

je vihar usode odtrgal z drevesa Jaševe družine kot svojo žrtev ter jo položil v črno zemljo. Za Jaševu družino je to težka preizkušnja. Pa tudi to preizkušnja bo ta družina, ki je prepojena z zaupanjem in ljubeznijo do Boga, z njegovo pomočjo potrpežljivo prenesla. Mir blagi duši, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Šmartno pri Slovenjgradcu. V noči od nedelje 16. do ponedeljka 17. julija je po dolgi mučni bolezni za vedno zatisnil svoje trudne oči naš obče spoštovani g. Gregor Krpač, organist v pokopju. Blagopokojni je bil rojen leta 1862 v Šmartnem pri Velenju. Ker je imel posluh in veselje do petja, se je posvetil orglarskemu poklicu. Po končani ljudski šoli je šel v orglarsko šolo v Celju, katero je končal s prav odličnim uspehom. Po dovršeni šoli je služboval nekaj časa v Št. Ilju pod Turjakom, potem v Zavodnju pri Šoštanju in dve leti v Šmiklavžu pri Slovenjgradcu. Leta 1891 je prišel za organista k nam v Šmartno. Tu je služboval celih 38 let, dokler ni leta 1929, ko so ga začele zapuščati moči, stopil v zasluženi pokoj. Pokojni Gregor je bil dobra in mirna duša, spreten organist in pevec. Vse ga je rado imelo in spoštovalo. Svoje številne otroke je vzgajal v pravem krščanskem duhu v dobre slovenske sinove, oziroma hčere, kateri so že v zgodnji mladosti vstopili v naša katoliška društva in tam kot funkcionarji uspešno delovali. Le žal, da z njimi ni imel prave sreče. Trije sinovi so postali žrtev svetovne vojne. Sin Rudolf je bil učitelj, ter je prišel bolan iz vojne in je umrl leta 1916, sin Franc je kot nadporočnik srečno prestopil vojno, prišel zdrav domov, vstopil k narodni straži in tu je dobil od Nemcev kmalu smrtonosno kroglo in je leta 1918 izdihnil. Sin Avgust je ravno tako prinesel kal bolezni iz svetovne vojne in leta 1920 kot organist v Ormožu podlegel zlim posledicam vojne. Ostal je še edini sin Ivan, kateri je tudi spreten organist in pevec ter je po blagopokojnem Gregorju organistovske vaje vzel v svoje roke. Pogreba, kateri se je vršil v sredo dopoldne, se je udeležilo mnogoštevilno občinstvo iz domače in sosednjih župnij, stanovski tovariši-organisti iz sosednjih župnij, gasilci in pevci. Pevski zbor je pod vodstvom pevovdije g. Al. Krajncja iz Slovenjgradca zapel pred hišo žalosti žalostinko »Oj težka pot«, in na pokopališču pa »Oj spavaj sladko, srce drago«. Kr-

sto so venčali številni šopki in venci. Cerkven bodrilni govor in žalno sv. mašo je opravil g. profesor dr. Josip Somrek, provizor v Slovenjgradcu, kateri je v spremstvu domačega kaplana č. g. Poteko in č. g. Horvata, župnika iz Starega trga, vodil tudi pogreb. V imenu Krpačeve žalujoče družine se tem potom zahvalimo vsem, ki so pokojnika spremili na zadnji poti za izkazano sočutje. Prav posebno se zahvaljujemo č. gg. duhovnikom, pred vsem še profesorju dr. Somreku za lepe besede v cerkvi, pevskeemu zboru, gasilcem, gg. organistom, zastopnikom občin in vsem darovalcem vencev in šopkov. Vsem iskren Bog plačaj! Krpačevi rodbini pa iskreno sožalje!

Svetina pri Celju. Vsem romarjem in prijateljem lepe narave, ki jo nudi v tako prijazni in prikupljivi obliki hribovita Svetina pri Celju, se s tem naznanja, da se bo vršila ožbaldska, to je lepa nedelja, prvo nedeljo v avgustu, dne 6. Že v soboto lahko opravijo romarji sv. spoved. V nedeljo bo dvojno sv. opravilo: ob 6. in ob 10. uri. Ker se ravno sedaj popravlja, jo, restaurirajo znane stenske slike velikega mojstra Jakoba Brolla od leta 1872, in sicer po akademskem slikarju g. Mihaelu Frasu iz Slivnice pri Mariboru, ter bo delo do lepe nedelje izvršeno, bodo številni častilci svetinske Matere božje imeli priliko ne le opraviti svojo pobožnost, ampak se veseliti tudi lepote cerkvene umetnosti. Pridi vrh svetinskih planin, Marijin dobri, zvesti sin! — V Kanjunah sta v zadnjem času umrla posestnika Jože Mehle in Janez Jurkošek; bila sta si dobra soseda in prijatelja v življenju in trpljenju. Ko je umiral Jurkošek, je sosed Mehle želel, da bi mogel kmalu priti za njim; Bog je uslišal njegovo prošnjo. Bila sta vrla moža, pridna gospodarja, v zadnjem času trpina dela in bolezni, a sta svoje težave prenašala kot prava krščanska moža! Počivajta v miru v okrilju svetinske Matere božje!

Sv. Rupert nad Laškim. V trpljenju in stiskah živimo, trdo je naše delo, življenske skrbi nas tlačijo vsak dan; zato pa tako radostno pozdravljamo trenutke, ko se duh dviga iz tega dušljivega ozračja moderne krize k prelepim vzorom sreče in pravega veselja. Take trenutke smo uživali v nedeljo dne 25. junija, ko je ljubko krdelce srečnih otrok pristopilo k prvemu sv. obhajilu na čelu vseh šolarjev in

treh Marijinih družb; malodane vsi verniki, ki so bili v cerkvi, so pristopili k sv. obhajilu. Popoldne pa so vsi rupertski šolarji, 150 po številu, med slovesnim, nad vse ganljivim obredom stopili v Marijin vrtec; z radostnim srcem so vsi obljubili: hočemo biti in ostati dobri Marijini otroci. Ist prizor smo gledali in uživali eno nedeljo pozneje dne 2. julija na Svetini: tudi tam so srečni prvoobhajanci in vsi pridni šolarji, 91 po številu, postali Marijini otroci; Marijin vrtec hočejo obdelovati in negovati skrbno in zvesto. Bog daj stanovitnost!

Borba z ognjenikom.

Java (pod Indijo) je velik otok, ki je ena na ognjenikih najbolj bogata pokrajina na celim svetu. Otok šteje 40 milijonov prebivalcev, je zelo gosto naseljen in popolnoma odprt kulturi. Pač ga je Java dežela neprestanih nemirov; vedno pod pretnjo ognjeniških izbruhov. Kljub omenjenemu dejstvu ne najdemo niti v najbolj ogroženih delih ne obdelane zemlje. Rodovitnost tal priganja človeka, da vedno več obdela, obseje ter stokratno žanje. In ves trud ter rodovitnost uniči pogostoma človeku ena sama ura.

Ognjenik Kloet je pravi strah osrednje Jave. Na tem vulkanu preizkušajo sedaj hribovite umetnosti. Eno dobro lastnost ima ognjenik izmed vseh njegovih tovarišev, da pričinja svoje uničevalno delovanje v rednih prestankih. Lahko je v naprej preračunati, kdaj ravno bo pričel z bruhanjem. Po opazovanjih in ugotovitvah se pojavlja njegova delavnost vsakih 14 let in sicer od sredine julija do sredi avgusta.

Odmore v bruhanju so uporabili zato, da so raziskali vzroke izbruhov. In ugotovili so, da se dogajajo bruhanja vedno tedaj, ako je prekoračila voda jezera v žrelu gotovo višino. Ta zaključek opazovanja so ponovno preizkusili po izbruhu leta 1919 in nato so se podali inženjerji na delo.

Ker je dvig vodne površine v jezoru ognjenika vzrok izbruhov, je bila s tem

konska sta res umrla eden za drugim, kakor je bilo napovedano od čiganka.

Nekaj o državah južne Amerike.

V neizmerno pokrajino ob braziljanski reki Amaconas bi lahko pospravili vse ljudi iz celega sveta, seve, ako bi bilo dovolj denarja na razpolago za uresničenje tega načrta. V krajih ob veletoku Amaconas je vse polno pragozdov, ki so ogroženi od mrzlice in divjih, milijone broječih indijanskih plemen, kojih naloga je, da vsakega raziskovalca ustrelijo z zastrupljenimi puščicami. Meje južnoameriških držav nikakor niso določene in jih je mo-

Tako, gospod učitelj, to je moja izpoved. Izročite jo oblasti. Vzrok te izpovedi pa je, ker ste mi sporočili, da je moja mati umrla in ker sem kmalu nato bral v domačem časopisu, da je Meden vse priznal in da je bil Colnar izpuščen iz ječe.

Moje življenje se nagiblje k zatonu. Nekje v divjem kraju, kjer bom živel pod tujim imenom, bom sklenil svoje dni. Upam, da jih ne bo veliko več. Prepričan sem, da me ne bodo mogli najti in me vleči pred sodnijo. Moj sodnik bo Bog. Iz šole še znam Gospodovo molitev: Očenaš. Kadar ga molim in pridem do besed: Odpusti nam naše dolge, kakor odpuščamo tudi mi svojim dolžnikom, tedaj moram prenehati in misliti na Katričo in Colnarja. In povejte mu le, da moje življenje v tej samoti, v teh dušnih mukah in tako daleč od sveta ni nič manj hudo, kakor življenje v kaznilnici. Morebiti bo rekel, kakor pravim jaz: sedaj je med nama poravnano.

Vas pa, spoštovani gospod učitelj, še enkrat iz liubezni pozdravljam. Nikoli več Vam ne bom

pisal. In nikoli več ne boste izvedeli za moj naslov.

Ostanite zdravi! Bog naj Vam povrne ljubezen in zvestobo!

Andrej Bogatec.

Odvetnik je odložil pismo. Nekaj časa je sedel tiho. Nato je stopil k starčku in ga pogladil po glavi:

»Gospod učitelj, sedaj sem prebral vse!«

Učitelj je dvignil glavo in motno pogledal odvetnika.

»Dragi gospod učitelj, mož, ki je napisal to pismo, je kljub vsej krivdi, ki jo je v pismu priznal, dostojen človek! Nikoli ne bom le količkaj poskušal, da bi izvedel, kje je, in ga tiral pred sodnijo.«

»Da,« je rekel starček, »da, poznam ga, dober je. Toda tudi Colnar ni slab človek!«

»Oh,« je vzdihnil odvetnik, »smo pač ljudje! Dragi gospod učitelj, pravih zločincev je med

Vozni red romarskega vlaka na Brezje.

Mariborski vlak:

Ta vlak vozi iz Maribora na Otoče s celodnevni postankom v Ljubljani in ga ne zamenjajte z vlakom, ki vozi v nedeljo zjutraj samo do Ljubljane.

Iz Maribora vozi naš romarski vlak v soboto zvečer ob 22.18 in sicer vstopijo v Mariboru vsi iz Maribora, Slov. gorice in oni, ki so se pripeljali po progi Prevalje-Maribor z večernim vlakom. Nadalje stoji ta vlak: Hoče ob 22.28, Orehova vas-Slivnica 22.35, Rače-Fram 22.40, Pragersko 22.55. Tu se priključijo oni, ki so se pripeljali z rednim vlakom po progi Gornja Radgona-Ormož-Ptuj-Pragersko. Slov. Bistrica 23.05, Poljčane 23.18. Tu se priključijo oni s proge Konjice-Poljčane. Ako bo vozil poseben večerni vlak, bomo še objavili, ker se zahteva gotovo število udeležencev. Ponikva 23.38, Grobelno 23.48. Tu se priključijo romarji s proge Rogatec-Grobelno. Št. Jurij ob južni žel. 23.54. Ta vlak dalje ne bo stal in ne bo sprejemal nobenih drugih udeležencev. S tem vlakom smo v Ljubljani ob 2.33, nakar gremo na Rakovnik.

Posebni vlak Konjice-Poljčane.

je dovoljen. Vozil bo iz Konjic dne 29. julija zvečer ob 22 na Poljčane. Na po-

stajo Konjice naj pridejo vsi udeleženci iz Zreč, Kungote, Konjic, Čadrama, Prihove itd. S tem je ustrezno tem udeležencem, da pridejo pravočasno na romarski vlak v Poljčanah. Vlak bo stal na vseh postajah med Konjicami in Poljčanami, da lahko vstopijo tudi ostali udeleženci.

Celjski vlak:

Na celjski vlak pridejo vsi iz proge: Slovenjgradec-Celje z večernim vlakom in oni, ki imajo v Celju vstopno postajo. Vlak odhaja v soboto zvečer: Celje 23.45, Laško 23.59, Rimske toplice 0.09, Zidani most 0.29. Tu vstopijo oni s proge Dobova-Zidani most. Hrastnik 0.42, Trbovlje 0.54. V Ljubljano pridemo ob 2.00 zjutraj, nakar gremo na Rakovnik.

Romarji iz Posavja

se ponovno opozarjajo, da se pripeljejo z našimi legitimacijami z večernim rednim vlakom do Zidanega mosta ter doplačajo, kakor je bilo objavljeno; na Zidanem mostu se priključijo na naš poseben celjski vlak. Ne zamenjajte pa vlakov, ker eden vozi že v soboto popoldne, drugi v nedeljo zjutraj.

Kako gremo iz Ljubljane na Brezje?

Nekateri hočejo z vlakom že v nedeljo popoldne na Bled in Brezje, drugi

hočejo ostati še popoldne v Ljubljani. Zato gre en vlak iz Ljubljane (gorenjski kolodvor), ker je ta bližji Stadionu, ob 14.36, drugi 16.54. Vsa navodila dobite v vlaku!

Razna pojasnila:

1. Otroci do 4. leta so prosti voznine, kakor tudi vstopnine. Nad 4 leta stari plačajo vse kot odrasli, samo vstopnine v Ljubljani ne.

2. Železničarji naj se vozijo z rednimi vlaki, na posebnem morajo plačati voznino. Izkaznico za stadion si kupijo v Ljubljani.

3. Legitimacije smo vsem razposlali. Ako bi se eventualno kje izgubile, naj se kmalu prijavijo. Vsak naj na domači odhodni postaji da to legitimacijo žigosati.

4. Znake in izkaznice za Ljubljano itd. dobile vsi v vlaku, da se ne bodo motili.

5. Prijav ne sprejemamo več. Za romarske vlake smo prijave zaključili, — kdor se hoče še udeležiti, naj gre z rednimi vlaki.

★

podana misel: poskusiti, odpeljati odvišno vodo in s tem bode odstranjen vzrok tudi učinek.

Vulkan Kloet pa je nasprotnik, ki se ne pusti ugnati zlepa v kozji rog. Hrib obstoji iz bazalta ter lave in obe tvarini se upirata z vsi silo vrtnim strojem. Morali so napraviti celo vrsto predorov in bogznan na kolikih mestih so izvržali v goro dolge rove. Bilo bi preveč tvegano, ako bi se bili omejili na zgraditev samo dveh tunelov, katera bi pozneje združili v predoru, kajti enega ali drugega bi lahko zasul kak nepredvi-

den dogodek, ali ga sicer napravil neuporabnega.

Delo inženjerjev tudi sicer ni bilo lahko. Materijal so morali od daleč dovažati. Niso imeli na razpolago tehnično šolanega delavstva in so morali pritegniti k delu domačine. Velikokrat se je pripetilo, da je moralo delo počivati, ker domačini-delavci niso mogli premagati praznovernega strahu in so enostavno pobegnili.

Zgradili so žično železnico, ki spaja vrh ognjenika z notrajnostjo, ker so morali napraviti rove v hrib istočasno

od znotraj in od zunaj. Pri tem delu so zadeli tu in tamna vroče vrele in zopet so morali delo prekiniti radi vročine, dokler niso izvržali do ogroženih rogov z vrha navzdol velike luknje.

Preteklo je skoraj 14 let, kar so pričeli borbo z ognjenikom. Voda v notrajnosti jezera se je dvignila in preplavila rove, ki vodijo od znotraj na zunaj. Nadaljevali so še lahko delo po rovih, ki vodijo od zunaj na znotraj. Baš omenjeno pa ni bila nikaka ovira, ker so bila natančno znana mesta, na katerih se naj napravijo predori.

ljudmi malo. Večinoma so tisti, ki jih imamo za zločince, le nesrečni ljudje.»

Konec.

Na glavnem kolodvoru v mestu je stal dr. Karel Colnar. Družba, ki naj bi izkoriščala dragoceni Colnarjev studenec, je bila, za Colnarjevo rodbino pod zelo ugodnimi pogoji, sedaj ustanovljena. Prava in poslednja skrivnost tega studenca naj bi sedaj bila ta, da bi lajšal in zdravil vse tiste, ki trpe bolečine.

Nekoliko potrt je stal Karel na kolodvoru. Precej ga je dirnilo, da se je bila njegova Ema za obletnico smrti Ludvika Jelšnikarja odpeljala v Meran.

»Grob bo sicer tako zapuščen,« mu je sporočila v kratkem pismu, ki mu ga je pustila doma. »In svojih oči ne smem obrniti od njegovega groba.«

Nato sta se bila dogovorila, da se snideta v glavnem mestu. Karel je tako ali tako moral po opravkih tja.

Iz brzovlaka je stopila Ema.

Črno žalno obleko je bila odložila, oblečena je bila v veselo se svetlečo obleko. Na prsih je imela pripeto rdečo vrtnico. To je dala Karlu.

»Sedaj, dragi, bova poskusila, brzdati najino usodo!«

Naš prihodnji podlistek:

Pavel Keller:

„Hubert“

Roman iz gozdov

Poslovenil Dr. Ivan Dornik

goče pregledati edinole iz letala. Južna Amerika je kultivirana samo ob morski obali, v notrajnosti pa je še na isti kulturni stopnji kot pred 10.000 leti. Država kot Brazilija je 18krat tako velika kot Nemčija, pa ima samo polovico toliko prebivalcev kakor Nemčija. Argentina je šestkrat večja od Nemčije, Peru štirikrat tako velik kakor Nemčija, ima pa samo 6 milijonov prebivalcev, niti toliko ne kakor Ogrska, čeravno je 16krat toliko kakor je Madžarska.

Inserirajte!